

Šiame numeryje
skaitykite:

2 Tik šimtas dienų iki didžiojo
išbandymo!

3 Į egzaminą – be baimės.

4 Nepriklausomybė–kiekvienos
tautos teisė.

5 Ar ilgai išliksime lietuviais?

6 Kvietimas dalyvauti akcijoje
"Lietuvai ir man"

7 Klaipėdos miesto mokyklų
festivalis – konkursas
"Dainuok lietuviškai, dainuok
apie Lietuvą".

8 „Tautiškos giesmės“ analizė.

9 2015-ieji – Etnografinių
regionų metai.

10 Užgavėnių persirengėliai –
egzotika ar atgyvena?

11 Blynėliai su sėlenomis ir
moliūgų uogiene.

12 Šalta žiema šalin eina.

13 Mokinių kūryba.

14 Su Valentino diena.

15 Mokinio biblioteka.

2015 02 27 Nr. 1

Būk sveikas, meilės laikas,
Tu mums duotas pumpuruotas,
Giedrink mūs jaunystės puotas
Čir vir vir pavasaris.

V. Mykolaitis- Putinas

SVEIKAS, PAVASARI!!!

Nuotrauka žurnalistų būrelio narių

*Giedros, saulėtos nuotaikos, nesibaigiančio
entuziazmo, pavasarinio polėkio, o svarbiausia-
šviesių, gaivių minčių!*

Gimnazijos laikraščio redakcija

Ar žinote, kad....

...raide x matemati-
koje paprastai žymi-
mas pirmasis nežino-
mas dydis?

... žodis
„prisegtukas“ nevar-
totinas? Pasaky-
mų *prisegtukas, prie-
saga, priekaba* ir kt.
dalykinėje kalbo-
je reikėtų vengti –
vartotinas termi-
nas **priedas**.

... yra daugiau lietaus
pavadinimų? Lietaus
būna visokio.

„Lietuvių kalbos žo-
dyne“ užrašyta apie
dvidešimt smulkaus
lietaus pavadinimų:
druokena, druoklys,
dulksma (-as), dulks-
na (-as), dulksnis (-
ys), miglius, myg-
lius, purkšlė, purkš-
lys, purkšna, purkš-
tas, purškalas, purš-
kulys, purškutė,
purškutis.

Parengė A. Pango-
nytė, A. Genelytė

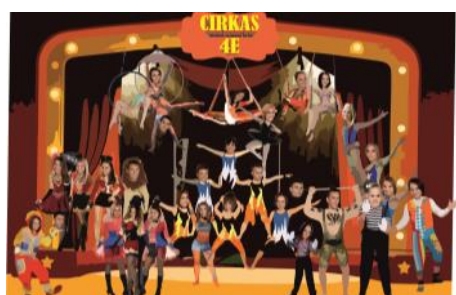
Tik šimtas dienų iki didžiojo išbandymo!

Kuo dabar rūpinasi mūsų abiturientai? Žinoma, artėjančia mokslų pabaiga, abitūros egzaminais, tolesnėmis studijomis. Liko tik šimtas dienų ir pirmyn į žinių tikrinimo maratoną! Bet prieš didįjį išbandymą būtina pasilinksminti. Visų mokyklų abiturientai šimtadienį švenčia vis kitaip, bet šventės prasmė yra tokia pati – noras prisiminti prabėgusius metus mokykloje. Vis dėlto svarbiausia šventė dvyliktokams yra paskutinio skambučio šventė, o šimta-dienis – diena, kupina polėkio, veržlumo, geros nuotaikos.

Mieli abiturientai, gimnazijos mokytojai sveikina Jus šimta-dienio šventės proga ir linki surasti savo gyvenimo kelią, siekti už-sibrėžtų tikslų, mokytis užsienio kalbų ir visada būti laimingais. Taip pat liki, kad Jus visur ir visada lydėtų tik sėkmė ir gera nuotai-ka, o svarbiausia – sėkmės laikant abitūros egzaminus.

Na, o mes, dešimtų klasių mokiniai, linkime puoselėti savo talentus, gilinti žinias tolesniuose moksluose, tikėti savo jėgomis ir niekada nenustoti svajoti bei siekti savo tikslų.

Aurelija Grigaitė 2c, Mantas Gedminas 2c

Integruoto IT-Dailės dalyko Grafinio dizaino mokinių darbai

Į egzaminą – be baimės

Vargiai rasime žmonių, kurie nejaučia nerimo prieš egzaminą. Vienus gąsdina užduotys, kurios atrodo sunkiai įveikiamos, kiti bijo nusivilti rezultatu, nors „viskas atrodė taip aišku ir lengva“, tretį, galbūt, bijo kad bijot – dėl egzaminų keliamas spaudimas gali paveikti ir patį stipriausią. O kas daugiausia girdi nusiskundimų apie žinių patikrinimus, kas turi daugiausiai žinių apie tai, jei ne mūsų mokyklos psichologė Renata Baltrimienė. Artėjant egzaminų sesijai paprasčiau pasidalinti mintimis būtent šia tema.

Paklausus, visgi kokios priežastys verčia bijoti, psichologė atsakė, jog „didžiausią baimę kelia tai, jog nepavyks įstoti į norimą universitetą. Jaučiamas ir tėvų spaudimas dėl pasirinktos profesijos. Kartais gimnazistai išgyvena vidinį konfliktą, nes turi rinktis tarp to, ką gali ir ką išties norėtų studijuoti.“ Tačiau, pasak jos, pasinervinti yra netgi labai sveika. „Tai verčia mus pasitempti, susikaupti ir geriau pasiruošti veiklai.“ Aišku, stresas negali pasiekti tokio lygio, kai tampa neįmanoma atsiminti išmoktos medžiagos bei atlikti užduočių. „Todėl egzamino dieną rekomenduojama tik šiek tiek nerimauti- tai yra jausti tuo pačiu ir susijaudinimą, ir laukimą“, - sako psichologė.

Nerimą labai skatina ir nuolatinis neigiamas aplinkinių požiūris – taip mokinys įtikina save, jog „išlaikyti egzaminus yra labai sunku“ ar „man nepavyks“, „aš nesugebėsiu“, „kai reikės rašyti, aš viską pamiršiu“. „Galvoje ima suktis įvairios gąsdinančios mintys. Tuo pačiu metu į psichologinę mūsų būseną reaguoja ir kūnas: silpna, pykina, stipriai plaka širdis, sutrinka miegas, pakinta mityba“, - vardija ne itin malonius simptomus psichologė. Todėl svarbiausias dalykas, norint įveikti egzaminų baimę – atsiribojimas nuo neigiamų nuomonių, mokėjimas nuteikti save teigiamai.

Psichologė turi keletą puikių patarimų, padėsiančių tvarkytis su kylančiu stresu:

Žinokite egzamino struktūrą.

Kad egzaminų metu dėmesio neblaškytų netikėtumai, iš anksto susirinkite kuo daugiau informacijos – kada reikėtų atvykti, ką privalu ir ko negalima atsinešti, kaip elgtis gavus egzaminų užduotis, taip pat, kokių užduočių galima tikėtis.

Planuokite savo dienotvarkę.

Planuodami savo dienotvarkę, galite sutaupyti daug laiko, kuris dingsta besiblaškant ir neapsisprendžiant, ko imtis.

Išsikelkite prioritetus, dirbkite maždaug 45 minutes, po to darykite penkių minučių pertrauką. Be pertraukų smegenys greitai pavargs, bus sunku sukaupti dėmesį ir reikės didelių valios pastangų susitelkti mokymuisi.

Surašykite visus svarbiausius teiginius, datas, schemas atskirame lape. Taip bus lengviau ryte pakartoti medžiagą. Be to, perrašant smegenys geriau įsimena informaciją.

Labai svarbu pasimokyti prieš miegą, nes taip išsaugoma 56 proc. informacijos. O miegas prieš mokymąsi veikia priešingai – kaip tik sumažina produktyvumą.

Būtinai ir maistas smegenims.

Kad maistas būtų paverčiamas energija, naudingi B grupės vitaminai. Labai naudingi vaisiai, daržovės, riešutai, žuvis, kiaušiniai. Žinoma, pats naudingiausias mums – vanduo, jo taip pat pamiršti negalima.

Sportuokite.

Fizinis krūvis mažina įtampą, gerina protinę veiklą. Kasdien reikia atrasti bent 30 minučių aktyviai fizinei veiklai (bėgimas, pasivaikščiojimas, net grindų plovimas ir t.t.)

Stenkitės taip, jog vėliau netektų nusivilti, kad įdėjote per mažai darbo, nors galėjote žymiai daugiau.

Mintis, jog stengėtės ir pasiruošti egzaminui skyrėte laiko, nuteikia tikrai teigiamai. Be to, per egzaminą taip pat nevertėtų mąstyti, jog „ta užduotis nevertinga, einu toliau“ – visos užduotys vertingos, tad stenkitės atlikti visas, kurias tik galite ir suprantate. Be to, jei tik liks laiko, pasistenkite atlikti ir neaiškias užduotis – visada yra galimybė, jog atsakymas staiga šaus jums į galvą.

Taigi yra nemažai būdų, skirtų įveikti egzaminų keliamą baimę. Visų svarbiausias - sistemingas mokymasis ir savo tikslo siekimas. „Egzaminas - tai patirtis. O kiekviena patirtis, tiek teigiama, tiek neigiama, subrandina asmenybę ir ją sustiprina. Sėkmės planuojant savo karjerą bei įgyvendinant savo svajones!“ – linki psichologė. To paties palinkėsiu ir aš – kiekvienam, kuris jau gana greitai sės rašyti egzamino, pasiseks, jei tik norės ir įdės bent šiek tiek pastangų.

Gabija Pragulbeckytė 2a

Reikšmingos Lietuvos istorijos datos

Laisvės gynėjų
diena -
sausio 13-oji

Lietuvos
Valstybės atkūri-
mo diena -
vasario 16-oji

Lietuvos Nepri-
klausomybės
atkūrimo diena -
kovo 11-oji

Nepriklausomybė – kiekvienos tautos teisė

Kiekvienais metais švenčiame 1918 metų šventę – Vasario 16-ąją, šventę, kuri neįtikėtinai svarbi ne tik lietuviams, bet ir kitoms tautoms. Ši diena buvo ženklas, kad laikas vaduotis iš priespaudos. Vasario 16-oji užima ypatingą vietą lietuvių širdyse ir tautinėje savimonėje. Ji davė pradžių lietuvių tautiniam atgimimui, tiek laiko kitų dusintam ir naikintam. Ši ypatinga diena leido lietuviams suprasti, kad jie nėra lenkai, rusai ar vokiečiai. Savaime suprantama, kad be Vasario 16-osios nebūtų ir Kovo 11-osios.

Šios dienos lietuviams tikrai nėra ir netūrėtų būti eilinės, tačiau naujoji karta šias ypatingas šventes dažniausiai vertina tiesiog kaip eilinę progą neiti į darbą. Tokie žmonės nesupranta šių švenčių reikšmės ir nesuvokia, kiek jėgų ir vargo buvo įdėta, kad mūsų šalis taptų nepriklausoma. Net ir daugelis mokinių nežino, kuo skiriasi Kovo 11 – oji nuo Vasario 16 – osios. Tai labai liūdina, skatina susimąstyti, ar tikrai visų reikiamų žinių semiamės mokykloje. Ar nereikia aktyviau dalyvauti patriotinėje veikloje ir priešintis antilietuviškomis nuotakoms, vis sklindančiomis iš užsienio ir plintančioms po Lietuvą? Yra tokių žmonių, kurie bando šias istorines dienas pavaizduoti kaip neteisėtą atsiskyrimą, o ne išsilaisvinimą iš kitų tautų kalėjimo. Dažnai bandoma menkinti lietuvių. Gyvename laisvoje, demokratinėje valstybėje, įvairūs priešpriešą skatinantys straipsniai laikas nuo laiko pasirodo mūsų spaudoje, o Lietuvos ateitis- jaunimas- dažnai negali atskirti tiesos nuo šmeižto.

Dažnai mūsų valstybėje patriotiškumas skatinamas neįdomiomis akcijomis ar nuobodžiais projektais, paskaitomis. Deja, visa tai sukelia netgi priešingą rezultatą. Lietuvos dezinformacijos sklaidėjai yra labai kūrybingi ir išradingi, o norėdami jiems pasipriešinti patriotai turi būti tokie patys aktyvūs, jei ne dar išradingesni. Kaip bus saugojama ir branginama mūsų Tėvynė Lietuva, jei jos ateitis bus agresyviai prieš ją nusiteikusi?

Tad jau šiandien mes visi turime ne tik mylėti ir gerbti Lietuvą visa širdimi, bet ir rūpintis ja. Turime ją saugoti ir tausoti, jei ir toliau norime būti laisvi.

Erikas Valnickis 2e

Nuotrauka <https://www.google.lt/search?q=Meilė&espv=2&biw>

Ar ilgai išliksime lietuviais?

Pasaulis suskurtas taip, jog laikui bėgant viskas keičiasi ir tobulėja. Ne išimtis ir žmonių savimonė, kuri, deja, ima liūdinti: mūsų tautinis sąmoningumas ne auga, o mažta. Iš tiesų, patriotizmas nyksta, todėl natūraliai iškyla klausimas – ką galėtume pakeisti, norėdami po kiek laiko ne prisiminti savo tradicijas ir papročius, o garbingai juos perduoti ateinančioms kartoms.

Vienas iš svarbiausių dalykų, negailestingai naikinančių patriotiškumą, – globalizacija, kuri lyg mėsmalė traiško ne tik mūsų, bet ir kitų šalių kultūras, savitumą. Anot tinklaraščio „smaizys.lt“ autoriaus Ričardo Šmaižio, „šiais laikais tu jau gyveni ne Lietuvoje, o visame pasaulyje“. Milžiniškos galimybės apsuka žmonėms galvas – jie griebiasi to, kas nauja ir kitoniška, savo šalies vertybes palikdami dūlėti. Ir net nesusimąsto, jog būtent tautiškumas suteikia tą didžiulį, taip visų besivaikomą autoritetą. Mes, lietuviai (ypač jaunieji), stengiamės būti modernūs, tad be jokios atrankos priimame Vakarų siūlomas vertybes: švenčiame jų šventes, mėgdžiojame jų aprangą. Net kalbą, ir tą mieliau mokomės svetimą nei savąją, gimtąją, kalbą. Atrodo, šiomis dienomis niekieno neužgauna M. Daukšos XVI a. parašyti žodžiai, kad tik „menka ir niekinga“ tauta nemoka savo kalbos. Sąžiningai mokomės anglų kalbos (juk ji gali užtikrinti sočią ateitį) ir nepastebim, kokia daininga ir turtinga mūsų kalba. Atėjus vasarai išperkama daugybė kelialapių į kitas šalis, išleidžiamos krūvos pinigų, nors egzotiškiausių savo žemės kampelių už visai nedidelę kainą neaplangom. O kaipgi supratimas apie lietuvių tradiciją, istoriją, šventes ar kostiumus? Visa tai užgožia naujos vertybės, tarkim, vadinamos „pop“ kultūros išmanymas. Ir tuomet tampa nesvarbi tokia kraupi realybė – vieną ne tokią ir gražią dieną mes tapsime vienodi, tarsi sukurti pagal vieną ir tą patį šabloną.

Kaip galėtume pakeisti susidariusią padėtį? Ar išvis įmanoma ką nors pakeisti? Juk jaunimo požiūrį į pasaulį formuoja tėvai, mokytojai. O jie nebemoka „prisikasti“ prie jaunimo, nesugeba perduoti savo žinių. O gal per vėlai pradeda mokyti tėvynės meilės? Skačiau straipsnį, kad švedai vėliavą prie namų iškelia ne tik per valstybines šventes, bet ir per gimtadienius, net lopšelyje šalia gimtadienio torto pastato Švedijos vėliavą, o tortas papuošiamas popierinėmis vėliavėlėmis. Retkarčiais per šeimos šventes vėliavą iškelia ir mūsų šeima. Bet tokių kaip mes Lietuvoje – vienetai. Gal reikėtų kai ko daugiau pasimokyti iš svetimų šalių, ne tik svajoti, kaip ten

Nuotrauka iš gimnazijos archyvo

nuvykus pralobti. Mano bendraamžiai, visa mano karta – nauji, modernios visuomenės žmonės, kurie ima lietuviybę keisti „jokia tautybe“. Ir kai mes širdimi nejaučiame nieko, kai mūsų neužplūsta pasididžiavimo jausmas, skaitant apie didingą praeitį, miegančius milžinus, kai nejaučiame baimės, skausmo dėl lietuviško žodžio, vargu ar įmanoma iš mūsų padaryti tikrus patriotus. O gal padėtų tai, kas paveikė mūsų protėvius – reikėtų atimti, uždrausti lietuvišką žodį, išstremti iš tėvynės? Gal tada norėtume kovoti už tai, kas mums priklauso. Vis dėlto ne taip seniai lietuviai (beje, tarp jų daug jaunų žmonių) kaip mūras vieningai stojo ginti televizijos bokšto, o gyva žmonių, susikibusių rankomis, grandinė nutiesė Baltijos kelią, visame pasaulyje vienu metu giedojo Lietuvos himną, švęsdami Lietuvos tūkstantmetį. Tai galbūt dar gyvas patriotizmas mūsų širdyse, tik ne visada jį parodome ir garsiai apie tai nekalbame. Galbūt tereikia tiesiog jį pažadinti?

Be to, patriotais juk tampama ne iš karto. Net mūsų himno autorius, lietuviybės puoselėtojas Vincas Kudirka pats kadaise vengė ir gėdijosi savo šaknų, lietuvių kalbą keitė į lenką. Viena laimė, jog Jono Basanavičiaus laikraštis „Aušra“ atvėrė jam akis – V. Kudirka narsiai stojo į kovą už Lietuvos kultūrą. Savo eilėraščiais ragino jaunimą siekti „doro ir aukšto idealo“, o stiprybės semtis iš praeities, eiti „vien takais dorybės“. Ar šiandien vykdomė ir ar ateityje vykdysime V. Kudirkos priesakus, priklausys pirmiausia nuo mūsų pačių. Aišku, patriotizmo stoka iš tiesų yra labai opi problema. Tačiau visi puikiai matome, ką darome blogai ir kaip reikėtų keistis. Belieka tikėtis, jog tikrieji patriotai užkrės kitus savo pavyzdžiu ir po kelerių metų, galų gale dešimtmečių Lietuva bus žinoma visuose pasaulio kampeliuose.

Gabija Pragulbeckytė 2a

Jeį tavo poelgiai skatina kitus žmones daugiau svajoti, daugiau tobulėti ir daugiau nuveikti – tu esi lyderis.

John Quincy Adams

Galbūt aš nenuėjau ten, kur ketinau, bet užtat sustojau ten, kur norėjau.

Douglas Adams

Dauguma žmonių mano, kad, jei jie būtų kitoje vietoje ar turėtų kitą darbą, jie būtų laimingesni. Semkitės laimės iš to, ką jūs darote dabar, ir neatidėliokite džiaugsmo ateičiai.

Edward Abbey

Kvietimas dalyvauti akcijoje "Lietuvai ir man"

2015 metų kovo 11-ąją sukaks 25 metai, kai buvo priimtas Aukščiausiosios Tarybos – Atkuriamojo Seimo aktas dėl Lietuvos nepriklausomos valstybės atstatymo. Šio jubiliejinio atkurtos mūsų valstybės minėjimo proga Lietuvos mokinių parlamentas, Lietuvos moksleivių sąjunga, Lietuvos studentų sąjunga ir Lietuvos jaunimo organizacijų taryba su partnere - LR Švietimo ir mokslo ministerija inicijuoja akciją "Lietuvai ir man". Jos tikslas – suburti jaunimą netradiciškai paminėti Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo 25-ąsias metines, įtraukti mokytojus, tėvus, visuomenę.

Akcijos metu mokiniai, tėvai, mokyklų bendruomenių nariai ir visi mūsų šalies piliečiai Lietuvoje bei užsienyje kviečiami pinti trispalves – geltonos, žalios ir raudonos spalvos – draugystės apyrankes ir taip išreikšti tautos vienybę. Apyrankių pynimas – fantazijos ir kūrybiškumo kupinas užsiėmimas. Šios apyrankės – tai draugystės ženklas, dovana artimiausiems draugams. Apyrankes mokyklose gali pinti mokiniai ir visi mokyklų bendruomenės nariai, naudodami skirtingas technologijas. Apyrankes Lietuvai mokyklų atstovai kviečiami atvežti į Vilnių, į Nacionalinę dailės galeriją, Konstitucijos pr. 22. Ten nuo 2015 m. vasario 10 d. iki kovo 11 d. mokiniai ir visi norintieji apyrankėmis galės puošti specialiai šiai akcijai paruoštą Gediminaičių stulpų konstrukciją. Oficiali akcijos pradžia – vasario 10 d. Nuo tos dienos kiekviena švietimo įstaiga galės užsiregistruoti akcijos tinklalapyje www.lietuvaiirman.lt ir rezervuoti laiką, kada galės atvykti į Nacionalinę dailės galeriją papuošti savo apyrankėmis Gediminaičių stulpų konstrukciją. Visi mokiniai ir studentai, ryšintys trispalvę draugystės apyrankę, nuo vasario 10 d. iki kovo 11 d. galės nemokamai lankytis muziejuose. Kovo 6 d. numatomas baigiamasis akcijos renginys ir koncertas.

Tikime, kad artėjant reikšmingai mūsų valstybės istorijos sukakčiai, savo veiklos kasdienybėje rasime laiko įgyvendinti gražias, visas mus telkiančias Lietuvos 25-mečio šventės idėjas.

Lietuvos Mokinių Parlamento

Nuotraukos iš gimnazijos archyvo

***VISI GIMNAZISTAI, NORINTYS DALYVAUTI AKCIJOJE,
KVIEČIAMSI Į TECHNOLOGIJŲ KABINETĄ (151 KAB.).
ČIA IR SIŪLŲ APYRANKEI PINTI GAUSITE, IR
PYNIMO TECHNIKOS IŠMOKSITE.***

Klaipėdos miesto mokyklų festivalis – konkursas

“Dainuok lietuviškai, dainuok apie Lietuvą”

Vasario 12 dieną įvykęs Klaipėdos miesto mokyklų festivalis – konkursas “Dainuok lietuviškai, dainuok apie Lietuvą” jau ketvirtą kartą organizuojamas mūsų gimnazijoje. Šiuo renginiu minime Lietuvai svarbią datą – Vasario -16-ąją, Valstybės atkūrimo dieną. Konkursas jau tapo mūsų gimnazijos gražia tradicija, o jame dalyvauti pareiškė norą gausus įvairių kolektyvų būrys iš Klaipėdos miesto mokyklų. Šiais metais renginyje dalyvavo per šimtą moksleivių iš Vytauto Didžiojo, “Ąžuolyno”, Vydūno, „Aukuro“, „Varpo“, Gedminų, Hermano Zudermano, Simono Dacho gimnazijų ir progimnazijų. Konkurse dalyvavę mokiniai buvo apdovanoti padėkos raštais, nominacijomis bei prizais. Mūsų gimnazijos **merginų ansamblis “Still” laimėjo antrąją vietą**,

Nuotrauka iš gimnazijos laikraščio archyvo

o **2b gimn. kl. mokiniai**, savarankiškai pasiruošę ir drąsiai metę iššūkį šiam konkursui, buvo apdovanoti **Originaliausio kolektyvo nominacija**. Padėkos raštais buvo apdovanotas Gabijos Martinkevičiūtės (1e) ir Viktorijos Klastaitytės (3a) duetas bei solistė Liveta Aleknaitė (2b). Taip pat visi dalyviai prisijungė prie Lietuvos nacionalinių jaunimo organizacijų iniciatyvos “**Su gimtadieniu, Lietuva!**”, kurią organizavo Mokinių taryba. Komisijos pirmininkė Vitalija Valeikienė, Kretingos kultūros skyriaus

Nuotrauka iš gimnazijos laikraščio archyvo
liaudies muzikos kolektyvo “Kitep” vadovė pasiūžė talentingais jaunuoliais ir šauniais Klaipėdos miesto pedagogais, kurie puikiai geba paruošti kolektyvus ir jų pilietinę dvasią ugdyti dainomis.

Besiruošdama konkursui muzikos mokytoja organizavo ir 2-ą gimnazinių klasių rašinių konkursą „V. Kudirka . „Tautiška giesmė“. Konkursui buvo pateikta daugiau nei šimtas rašinių, o absoliučia konkurso nugalėtoja tapo **2a gimn.kl. mokinė Gabija Prabulbeckytė**. Taip pat Gabija lyderiavo ir lietuvių kalbos mokytojos N. Globienės organizuotame straipsnių rašyme apie V. Kudirką. Sveikiname Gabiją su puikiais laimėjimais.

Dėkojame gimnazijos direktoriui Ramvydui Juškai, pavaduotojams ugdymui Ramūnui Dobranskiui, Jurgitai Šimeliūnienei, mokytojams Astai Petrutienei, Sandrijai Donskienei, Tadiui Jurėnui, Eglei Kleivienei, Algirdui Lukšiui, Kristinai Adomavičienei, Indrei Rimkienei, Vidai Ruikienei ir šokių kolektyvui “Mi Vida” bei mokiniams, padėjusiems organizuoti šį Klaipėdos miesto mokyklų festivalį–konkursą.

Muzikos mokytoja Vida

Įpūsk manyje vėją,
 Sruogų spalvai išblėsus
 Gyvensiu toli aš nuo
 sielų.
 Atnešk sėkmės į šį slėnį,
 Kur niekas nemiega.
 Aš juk tavo pabėgėlė,
 Tavo šešelis arba idėja.
 Žarijų pilnam danguje
 Gesai tu iš lėto
 Ir ištirpai sunkiant lietui.
 Gėriau tave, bet nespėjau.
 Aš Tavo siela,
 Kurios nepasiekiu.
 Bėgau,
 Tik žingsnius naktis suėdė,
 Už horizonto aš lauksiu,
 Sėdėsiu.
 Vieningam krante
 Mane paukščiai sules.
 Tik ateik,
 Aš juk Tavo pabėgėlė,
 Tavo šešelis arba idėja...

Laura A. 4e

„Tautiškos giesmės“ analizė

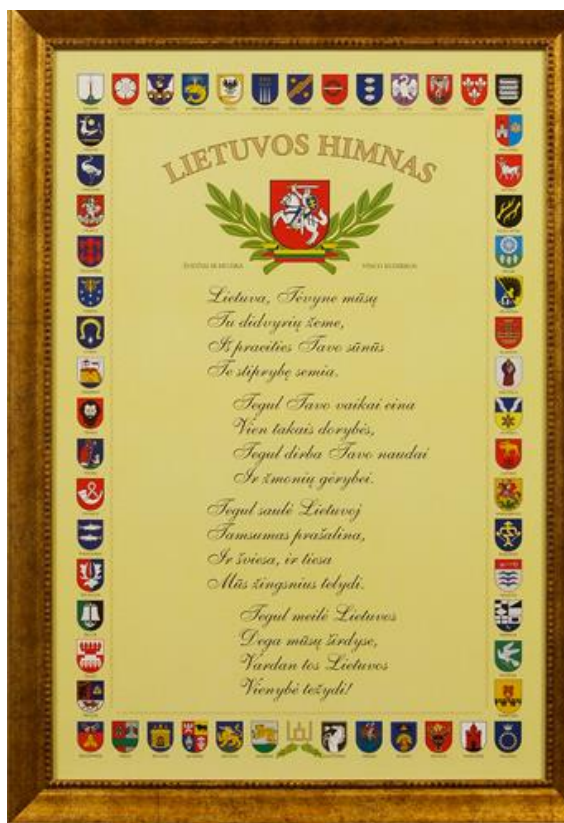
Vinco Kudirkos pavardė žinoma kiekvienam lietuviui. Galbūt mažiau žmonių jį prisimena kaip gydytoją, kritiką ar vertėją, tačiau redaktoriaus (redagavo laikraštį „Varpas“) bei rašytojo profesijos jam priskiriamos visada. V. Kudirka parašė nemažai eilėraščių, ypač mėgo rašyti progine tema. Taip pat savo mintis guldė ir į publicistinius kūrinius, satyras. Pastarosios, kartu su eilėraščiais, priskiriamos lietuvių literatūros klasikais. Tačiau pats svarbiausias jo kūrinys – „Tautiška giesmė“, kuri tapo bei iki šių dienų tebėra Lietuvos himnas.

V. Kudirka buvo vienas iš tų žmonių, XIX amžiuje skatinusių lietuvių tautos vienybę, tinkamą elgesį laisvės siekiantiems žmonėms. Būtent pirmuose dviejuose posmeliuose poetas tai ir akcentuoja. Minima „didvyrių žemė“, kurios pavyzdžiu V. Kudirka bando įkvėpti žmones ir toliau vykdyti didžius darbus, „semti stiprybę“. Antroje posmelyje autorius ypač akcentuoja tinkamą elgesį, žmonių darbštumą ir pagalbą vieni kitiems. Tuomet tai buvo labai svarbios vertybės, kiekvienas skatintas gyventi tokiu principu.

Trečiajame posmelyje V. Kudirka trumpam nusigręžia nuo žmonių, tarsi kreipiasi į Dievą, prašydamas pagalbos ir malonės kylančiai lietuvių tautai. Prašymas tikrai pagrįstas, kadangi tuo laikotarpiu išgyventi carinės Rusijos priespaudą buvo be galo sunku. Tačiau lietuvių jau žadino mintis apie nepriklausomybę, atrodė, tetrūksta palaimos „iš viršaus“.

Ketvirtas posmas – kreipimasis į žmones. V. Kudirka kviečia vienytis, skatina meilę aplinkiniams, ypač naujai kuriamai ir tuo pačiu grąžinamai Lietuvai, o ne menkam prisiminimui apie buvusią LDK. Eilutės „Vardan tos Lietuvos/Vienybė težydi!“ nuteikia žmones optimistiškai, tarsi garantuoja, jog vos tauta stos kaip vienas, išsikovoti laisvę bus vieni juokai. Ir nors taip nenu-tiko, eilutės tikrai įkvėpiančios – be jų savarankiškumo, galbūt, būtų siekę tik keli žmonės, o ne ištisa tauta.

„Tautiška giesmė“ puikiai atspindi to laikotarpio situaciją ir yra tarsi eiliuotas manifestas – kūrinys įkvėpia žmones, skatina judėti ir galų gale tiesiog paaiškina, dėl ko tenka pralieti nemažai kraujo ar bent jau sunaikinti nemažai nervų ląstelių, ir ko galų gale mes turime, privalome siekti. O būtent tai ir yra kelias į susivienijimą bei atkaklų tikslo siekimą.

Gabija Pragulbeckytė 2a

2015-ieji – Etnografinių regionų metai

Kaip žinia, Lietuvoje kiekvienai metai yra paskiriami tam tikrai temai ar kultūros sričiai. 2012-ieji buvo Muziejų metai, 2013-ieji – Tarmių, o 2014-ieji Teatrų metai. Šie, 2015-ieji, paskelbti Etnografinių regionų metais. Skamba tikrai įdomiai ir būtų smagu kiekvienam juos paminėti, bet visų pirma reikėtų sužinoti, kas yra ta etnografija.

Etnografija yra skirtingų tautų arba etninių bendrijų bruožų ir savitumų rinkimas, kaupimas. Tikrai žinote, jog Lietuvoje taip pat buvo ir iki šiol yra skiriami penki etnografiniai regionai – Žemaitija, Aukštaitija, Suvalkija, Dzūkija ir Mažoji Lietuva. Visos ypatybės, kuo vienas regionas skiriasi nuo kito, ir yra vadinama etnografija. Su ja tikrai susiduriame, gal tik ne tiek dažnai, kiek reikėtų ar norėtusi. Todėl negalime praleisti progos, kai šie metai paskirti būtent tam.

Paminėti „Etnografinių regionų metus“ galime, visų pirma, iki galo išsiaiškindami, iš kur mes, mūsų tėvai, seneliai, proseneliai kilę. Galbūt net sužinosime, jog mūsų šaknys, pavyzdžiui, ne kokioje Žemaitijoje, o Dzūkijoje – visai kitame Lietuvos kampe! Tuomet vertėtų pasidomėti apie to regiono savitumą, ypatingas, išsiskiriančias šventes, aprangą, palyginti, ar bepastebime tam tikram regionui būdingas ypatybes šiais laikais. Galima net susitarti su mokytojais ir padaryti projektą apie tai (juk papildomos žinios bei, galbūt, dešimtukas dar niekam nepakenkė)!

Taip pat vertėtų pabendrauti su savo seneliais apie tai, kokias tradicijas puoselėjo savo vaikystėje. Visi iki vieno tikrai apsidžiaugs, jei kurią dieną imsime ir paklausime apie buitį senesniais laikais, apie tai, kaip vaikystėje gyveno jie. Juo labiau, jei seneliai išgyvenę tam tikrus istorinius įvykius, tai gali praversti ir per pamokas. Galų gale, tai tiesiog labai naudingas ir įdomus užsiėmimas. Mums, XXI amžiaus vaikams, dažnai sunku suprasti, kaip buvo galima gyventi anksčiau, kaip žmonės išsivertė be daugelio, šiais laikais natūraliai suprantamų, patogumų ir modernybių (turbūt dažnas nusistebėtų, kaip buvo įmanoma gerai namų darbus atlikti be interneto?!).

O dar vienas, tikrai įdomus būdas: galime pasimokyti įvairių tarmių - visgi jos skiriasi viena nuo kitos. Asmeniškai man būtų tikrai įdomu ir naudinga pasimokyti kalbėti žemaitiškai – nors mano giminė kilusi būtent iš ten, aš žemaičių tarpe kalbu gana sunkiai, o būdama maža vis kartodavau, jog „mouku žemaitiškai“. Kitas gali susivilioti aukštaičių tarpe, kuri taip pat gerokai skiriasi nuo mūsų bendrinės kalbos, dar vienas – drąsiai priims iššūkį išmokti suvalkiečiaiškai ar dzūkiečiaiškai.

Daugybė pasirinkimų, kurie lavina mūsų žinias, kalbą ir net pačią asmenybę – kuo daugiau žinome, tuo geriau!

Taigi praleisti tokios progos, kaip daugiau sužinoti apie etnografinius regionus, tiesiog negalima! Lietuva labai turtinga savo istorija, kultūra, papročiais bei žmonėmis ir mums privaloma bent šiek tiek prisiliesti prie šių turtų. Kiekvienas savo žinias perduoda iš kartos į kartą – verta pamąstyti, ką perduoti galėsime mes.

2 0 1 5

ETNOGRAFINIŲ
regionų metai

Gabija Pragulbeckytė 2a

Ar žinote, kaip vadinti gimines?

Senieji giminių pavadinimai yra tokie:

vyro motina – anėta
vyro tėvas – šėšuras
vyro brolis – diėveris
vyro sesuo – mōša
vyro brolio žmona –
jėntė, ĩntė, brólienė
žmonos tėvas – ūošvis
žmonos motina –
ūošvė
žmonos brolis –
lāigonas
žmonos sesuo –
svāinė (arba *svaīnė* –
kirčiuojama dvejopai)
žmonos sesers vyras –
svāinis (arba *svaīnis*)
sūnaus žmona – marti
dukters vyras – žėntas
brolio žmona – marti,
brólienė
sesers vyras – žėntas,
svāinis (arba *svaīnis*)

Parengė

A. Pangonytė

Užgavėnių persirengėliai – egzotika ar atgyvena?

Dar praeitą antradienį praūžė Užgavėnės – žiemos šventė, kurios paskirtis – išvyti žiemą ir prisišaukti pavasarį. Užgavėnės, arba dar kitaip Žiemos palydų šventė, kaip ir bet kuri kita kalendorinė šventė, dėl įvairiausių priežasčių patyrė gausybę metamorfozių. Norėdami suprasti, kokia minėtos šventės tradicijų kaita, truputėlį žvilgtelėkime į praeitį.

Fotografijos autorius Aivaras Šimeliūnas

Užgavėnės nuo senų laikų visoje Europoje žinoma pagoniška šventė, glaudžiai susijusi su krikščionybe. Per Užgavėnės leidžiama paskutinį kartą gausiai ir riebiai pavalgyti, o jau kitą dieną prasideda gavėnia, trunkanti iki Velykų (Kristaus prisikėlimo). Šiuo laikotarpiu skatinama pasninkauti, nevalgyti mėsos, nesilinksinti iki Kristaus prisikėlimo šventės. Tad per Užgavėnės tradiciškai buvo stengiamasi paskutinį sykį gausiai pasisotinti. Įdomu, jog per šią šventę buvo gaminama ir valgo ma devynetas patiekalų, kurie simbolizavo kitus sočius mėnesius iki šalčio. Dar vienas Užgavėnių šventės atributas – kaukės bei persirenginėjimas. Paprastai kaukės turėdavo seno, negražaus žmogaus bruožų – buvo išryškinama nosis, iškreipiamos retadantės burnos, asimetriškos akys. Ypač populiarios ožio, gervės, meškos, gultinės, ubagų ir žydų kaukės. Persirengėliai šokdavo ir dainuodavo, krėsdavo pokštus, garsiai trypdavo, taip žadindami pavasarį, vydami žiemą lauk. Šventės metu vidurnaktį deginama Morė, kitur dar vadinama Kotre, Raseinių Magde, Čiučela. Tai didžiulė moters pavidalo iškamša. Jos deginimas simbolizuoja bandymą atsikratyti viso, kas per žiemą buvo bloga, nuvyti blogą žiemos dvasią. Taigi regime, jog Žiemos palydų ištakos turi gilią prasmę.

Deja, žinome, jog buvusi sovietinė santvarka Lietuvos valstybės ir jos žmonių gyvenimą pakreipė nauja link-

me. Kultūrinis Lietuvos gyvenimas nepaliktas savieigai, bet imtas reguliuoti ir reglamentuoti. Sovietų Sąjungoje buvo draudžiama viskas, kas susiję su religija. Tad savaime suprantama, kad ir Užgavėnių šventė buvo išrauta su šaknimis. Ją švęsti buvo trukdoma, o neretai ir draudžiama. Vienintelis instinktyvus paprotys, kuris liko – šią dieną visada kepti blynus. Na, o vėliau, jau pradėjus judėti patriotinėms nuotaikoms Lietuvoje, šventė po truputį pradėjo atgimti, bet Lietuvai atgavus nepriklausomybę vėl nugrimzdo į užmarštį. Dar ir dabar mūsų tėvai ar net seneliai skeptiškai vertina „žydautojus“. Taip vaikai vadiną ėjimą nuo durų prie durų, pasislėpus po kaukėmis ir prašant saldinių ar blynų, o dabar vis dažniau net ir pinigų. Taigi, kodėl taip nutiko, jog iš gražių pagonybės laikų siekiančių tradicijų, rodos, liko tik tradicija kauyti pinigų?

Pasauliui įžengus į modernios technikos laikus, atsirado neįtikėtinų informacijos ieškojimo priemonių. Šiandieninis Užgavėnių šventimas labai primena amerikiečių taip pamėgtą Helovyną, kai vaikai persirengia įvairiausiais kostiumais ir vaikšto iš namų į namus. Kiekvienais metais vis daugiau ir daugiau vaikų išeina į lauką ir pradeda savo „darbą“. Tačiau, kaip žinome, lietuviai garsėja kaip užkietėjusių konservatorių tauta. Jie labai nemėgsta pokyčių. Kai tokie persirengėliai beldžia į duris, daug kas apsimeta, kad nieko nėra namie arba atidaro duris ir mesteli – „keistuoliai“. Labiau „lankstiems“ žmonėms, ši nauja tradicija atrodo gan smagi ir įdomi. Jie apsidžiaugia, kai „pabaisos“ pasibeldžia į duris – duoda jiems vaisių, saldinių, blynų, pinigų. Vaikams irgi būna smagu, o vėliau dar ir savo „grobį“ pasidalina. Tačiau ar tokios Užgavėnės mums nėra per daug svetimos? O gal kaip tik reikia atnaujinti senąsias tradicijas?

Šiomis dienomis palengva grįžtama prie autentiškumo paieškų. Etninės kultūros puoselėtojų didžiulis darbas – bandyti atgaivinti senąsias tradicijas ir papročius – po truputį keičia jaunų žmonių požiūrį į savos tautos tradicijų išsaugojimą. Tad raginu kitamet Užgavėnės švęsti atsižėžiant į etnokultūrinį palikimą. Nepasiduokime kitų tautų tradicijų įtakai!

Erikas Valnickis 2c

Užgavėnių spėjimai ir burtai

Senoliai sakydavo, kad jei per Užgavėnės oras sausas, laukia sausas pavasaris, jei drėgnas – linai gerai derės.

Per Užgavėnės, kaip ir per Kūčias, buvo paplitę meilės burtai. Merginos skaičiuodavo parsineštas iš lauko malkas, apkabindavo tvorą ir skaičiuodavo jos kuolus. Jei suskaičiuodavo porinį skaičių, tai reiškė – kad šiemet ras porą, ištekęs. Klausėsi, kuriame gale šunys loja – iš ten būsimas jaunikis atvažiuos. Buvo manoma, kad šią dieną reikia gerai pasivolioti sniege, tuomet didesnė tikimybė susirasti porą. Jei sniege gerai pasivoliوسي, ir linai gerai derės.

Tikėta, kad, jei per Užgavėnės pamindysi savo kepurę – tais metais baravykai kepurės dydžio dygs. Kas Užgavėnių rytą anksčiau krosnį užsikurs pusryčiams virti, tas pirmiau už kitus rugius nupjaus. Jei šią dieną ant bičių avilio vandens nulesi, bičių spiečius nepabėgs nepastebėtas ir medaus tais metais bus kaip vandens.

Blyneliai su sėlenomis ir moliūgų uogiene

Rytais blynelius valgyti mėgsta daugelis. Aliejuje kepti baltų miltų blynai - ne pats sveikiausias pasirinkimas. Bet taip norisi ryte angliavandenių prisotinto maisto - juk reikės energijos visai dienai... Šiek tiek pakeitėme tradicinį lietinių receptą ir mūsų blyneliai tapo tikrai sveikuoliški. Juolab, kad valgomi su moliūgų ir apelsinų uogiene - tai tikra vitaminų ir mineralų bomba! Beje, uogienę patartume pasigaminti iš anksto.

Blynelių gaminimas

1 kiaušinis

0,5 litro pieno

6-8 šaukštai miltų

4 šaukštai sėlenų

3- 4 šaukštai alyvuogių aliejaus

Fotografijos autorius Aivaras Šimeliūnas

Fotografijos autorius Aivaras Šimeliūnas

Kiaušinį išplakti, supilti pusę pieno, sudėti miltus (tiek, kad tešla būtų geros grietinės tirštumo) ir gerai išplakti, kad nebūtų gumulėlių. Sudėti sėlenas ir išmaišyti. Vis pamaišant pilti likusį pieną ir taip atskiesti tešlą, kad ją būtų lengva pilti samčiu. Supilti alyvuogių aliejų ir viską gerai išmaišyti. Lieti blynelius keptuvėje plonu sluoksniu ir apkepti iš abiejų pusių.

Uogienės gaminimas

2,5 kg moliūgų supjaustyti smulkiais kubeliais, užpilti juos 1kg cukraus. Palikti šaldytuve per

naktį. Ryte įspausti citrinų ir apelsinų (kiek negaila) ir svarbiausia – nepagailėti imbiero. Užvirti – ir darbas baigtas. Uogienę supilstyti į stiklainius.

Šis receptas laimėjo „Sveikų pusryčių konkurse“. Užgavėnėms jie puikiausiai tiko.

Tik svarbu surinkti gerą kepėjų kompaniją!

Mokytoja Eglė

Pavasaris arba vivaldi

Violetinės kekės
balandžių
Ties nušvitusiu
marmuru kabo.
Horizontalai pavasarį
švenčia,
Ir platanai pakyla iš
kapo.

Baltos kregždės pro
debesį krinta,
Ir liepsnosvaidis orą
suskaldė,
Kur sidabro audros
labirinte
Groja smuikais ir
fleitom Vivaldi.

Largo liūdesio
potvyniu liejas
Per Italijos lygumą
plačią,
Ir laimingų žingsniu,
kaip šokėjas,
Bėga dangiškais so-
dais vivace.

Henrikas Radauskas

Šalta žiema šalin eina

Trumpam buvo grįžusi žiema. Tokia pūga už lango, snaigės šoka ratu ir neria į rūką. Atėjus naujai dienai, naujam vakarui, tamsoje apžiūrėjau sniego tvirtovę ir ledą ant žolės. Klausantis aidinčio radijo dainų ausinukuose, stebėjau vaikus čiuožiant nuo apšerkšnijsios čiuožyklos, lekiant ant sūpynių, skraidant geltonomis sūpuoklėmis ir tamsoje aidint juokui. Spingsi išilgaus šešėliais papuoštos keistos mano miesto šviesos. Prieblanda.

Nors jau vasaris persirito į antrą pusę vis dar norisi grįžti atgal - tokia jau ta duoklė praėjusiems metams. Lyg užsitęsęs blogas įprotis. Metai prabėgo lyg dar vienas didelis milžino žingsnis -

toks, kokį norėtusi sustabdyti. Paprašyčiau palaukti, nesukubėti. Tas bėgimas - lyg nesibaigiantis maratonas. Derėtų pergalvoti žingsnius arba keisti batus į septynmylius. Sausis man būna ilgas ir sunkus, kol įsibėgėja nuokalnė; vasarį - laukiu Valentino dienos ir Užgavėnių, kai visi namai pakvimpa blynais; kovą - ateinančio pavasario; balandį - Velykų; gegužę - Mamos dienos, birželis jau kvepės jūra, liepa

Nuotrauka žurnalistų būrelio narių

lepins šiluma, o rugpjūtis - žvaigždėtu dangum; rugsėjis atneš naujus mokyklos vėjus, spalį pildys savo istoriją, lapkritį kris paskutiniai lapai, o gruodį vėl stebėsime, kur dingio metai. O gal galėtų gražios dienos bent trumpam sustoti?

Nauja karuselė tuoj vėl įsibėgės, pajudės ir pripildys baltas mintis baltų svajonių apie baltas atostogas ant balto pajūrio smėlio.

Augustė Krutikovaite 2c

Mokinių kūryba

Tavasis žvilgsnis primena nepasotintos aistros troškulį...
 Tavasis kvapo alsavimas sustingdo venose tekančią kraują...
 Tavasis prisilietimas pažadina bejausmės sielos drebulį...
 Tavasis juokas pavergia darnių minčių beprotybę...
 Ir kai kiekviena tavoji balso nata susipina tarp mano savasties
 nuodėmių... Kai tavasis
 kilstelėtas kairysis lūpos kamputis kilsteli manąjį dešinį...
 Tada tavoji esybė priverčia mane vėlei iš naujo matyti, užuosti, jausti,
 girdėti... Ir taip nuolatos... Iki
 amžinos priklausomybės...

Tu žinai, kad tave mylėsiu dar tūkstantį kartų ir kentėsiu lygiai tiek pat
 Tu žinai, kad manasis pasiklydęs šešėlis neišters be tavojo kūno artu-
 mos..
 Tu žinai, kad manoji rytinė kava šalta be tavojo kvėpavimo..
 Tu žinai, kad manieji pirštai vieniši be tavųjų plaukų...
 Tu žinai... Nes jauti tą patį...

Aušra, 3f

Gražu, kol yra

Užplūdo netikėtai jis-
 Tas jausmas, širdį liečiantis,
 Akyse aistras įžiebiantis,
 Dvi sielas šokti kviečiantis.
 Bet raudonos rožės nuvyto-
 Ir jausmai mus paliko,
 Spurdėję drugeliai išskrido,
 Šalną širdyje paliko...

Gabija T. ir Jelena S., 2d

Kas yra meilė? Meilė- tai tarsi žvilgantis lydytas sūris ant ką
 tik iškeptos picos. Tai "peperoni" gabaliukai, atrodantys
 kaip mano akys, pamačiusios ...Jl.

Brigita, 2d

Meilė - citrina. Ji gali būti ne tik saldi, bet ir rūgšti. Bet tik-
 roji meilė priverčia kitą mylėti labiau už save.

Evaldas, 2d

Ne visi pasakom „aš tave myliu“
 vienodu balsu.
 Vieni sako:
 Noriu, kad būtum laimingas
 Arba kad būtum saugus.
 Prašau prisisek saugos diržą,
 Parašyk, kai grįši namo,
 Pasiilgau tavęs,
 Tavo šypsena pradžiugina ir mane,
 Nepamiršk kepurės,
 Rūpinkis savim.
 Tai nėra tie įprasti mums trys žo-
 džiai,

Bet jie kur kas svarbesni
 Ir juose nuoširdumo šiais
 laikais kur kas daugiau.

Indrė, 4a

Dabar praeina vienas pro kitą
 Lyg pro sieną jau nutrintą...
 Nepažvelgiame net į akis,
 Juk jau užvėrėme duris.

Jau užvėrėme duris
 Į jaunas dar širdis.
 Stengiamės pamiršt greičiau
 Sako, skausmo bus mažiau

Bet, deja, man dar sunkiau,
 Kai tave arti matau
 Tu mane taip pat matai,
 Aš žinau, jaučiu juk tai.

Atvirai pasakius, gaila,
 Kad vadinome tai "meile",
 Nes juk meilė amžina
 Būna visada tikra.

E M, 1a

Ar žinai tą nuostabų jausmą,
 Saldesnį už vanilės ledus?
 Jis daro pasaulį spalvotą
 Žmonės sako - suteikia sparnus.

Patirti jį nori kiekvienas
 Taip, kaip įmano pajėgt,
 Bet tam, kad įvyktų stebuklas
 Dar gali tekt palūkėt.

Svarbu neužsnūsti belaukiant
 Manau, būtų gaila praleist
 Gal vienintelį šansą pasauly,
 Ranka svajonę paliest.

Todėl reikia būti budriam visą laiką
 Nes pajutęs suprasi – tai MEILĖ.

Elvina, 1a

Ačiū Tau.
Tau, kuris dar tiki
laime,
Kuris dar ieško
(turi) ką mylėt,

Kuris vis sėja
džiaugsmo sėklą
nelaimingojo širdy,
Kuris nepasiklys
tamsiausioje nak-
ty...

Kuriam liepsna at-
neš tik šilumą na-
muos,
Kuris, nušvitus sau-
lei, braidu rasotuos
laukuos,
Kuris dar turi daug
vilties,
Su ja dalinasi,
Kuris nebijo net
mirties,
Ir laumės vien tik
dėl Tavęs kasas sau
pinasi.

Egidija Galginaitė
3f

Integruoto IT-Dailės dalyko Grafinio dizaino mokinių darbas

Turbūt visi esame girdėję apie kadaise Romoje gyvenusį vyskupą Valentina, padėjusį mylimiesiems. Tuometinis Romos imperatorius Klau-
dijus siekė suburti kuo didesnę kariuomenę, galinčią ginti imperiją. Jam buvo reikalingi vyrai kariai, o ne šeimos vyrai, kadangi imperato-
rius manė, jog šeimos vyras negali būti geras karys – jam rūpės ne
ginklai, o šeima. Tuoktis buvo griežtai draudžiama. Vyskupas Valenti-
nas tuokdavo poras slapčia, tačiau įkliuvęs buvo žiauriai nužudytas.
Mirties nuosprendis įvykdytas vasario 14d.

Šią liūdną istoriją šiandien mes pamirštame. Visai negąsdina ir tai,
kad vasaris – mėnuo, mėgstantis grasinti pūgomis ir sniegu. 14 –oji šio
mėnesio diena mums pati šilčiausia ir mieliausia metų šventė. Tądien
švenčiame **MEILĘ**.

Šiomet, kaip ir kasmet vasario mėn., „Vėtrungės“ gimnazijoje su-
rengta meilės poezijos (ir prozos) paroda „Meilės spalvos“. Dėkojame
visiems 1 – 4 gimn. klasių mokiniams, nepabūgusiems atskleisti savo
kūrybinių galių. Jūsų sukurti darbai tikrai sušildė ir darskart įrodė, kad
meilė geba daryti stebuklus.

Mokytoja K. Adomavičienė

Nors jau ne už kalnų pavasaris, vakarai dar gana lėtai šviesėja – daugeliui rankos vis dar tiesiasi prie įdomios knygos. Šį kartą pasiūlysiu tik porą paprastų, lengvai skaitomų knygų, kurios padės pailsėti nuo mokyklos darbų, bet kartu ir privers susimąstyti apie mūsų požiūrį į daugelį dalykų.

Keary Taylor – Ko aš nepasakiau

Samanta Šei – vienintelė Džeiko Heiso meilė. Deja, pati mergina to nežino, kadangi Džeikas nedrįsta jai prisipažinti. Kai pagaliau įkaušęs alkoholio vaikinai išdrįsta prisipažinti, kelionė merginos namų link baigiasi tragiškai – Džeikas patenka į avariją ir nukenčia labiausiai iš draugų – strypas jam perveria gerklę, atimdamas iš jo galimybę šnekėti.

Po avarijos vaikinui tenka iš naujo mokytis bendrauti su žmonėmis, įprasti prie smalsių ir gailestingų žvilgsnių, stebinčių jo kaklą. Tačiau vienintelis dalykas, ko jis gailisi – jog neišdrįso Samantai išsakyti savo jausmų. O dabar jau tampa per vėlu.

Ir tik praleidęs daugiau laiko su mergina jis supras, jog nebylystė – ne pati didžiausia bėda, kada nors kam nors nutikusi.

Lietuvių kalba: 10 žingsnių egzamino link

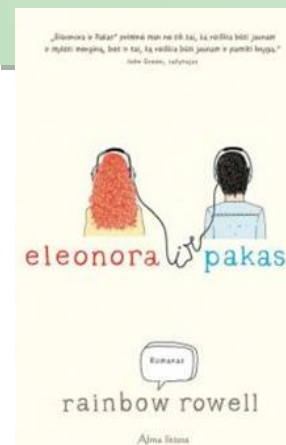
Kiekvienais metais „Knygų mugė“ Vilniuje pristato daugybę naujienų. Šiais metais viena iš jų – „Lietuvių kalba: 10 žingsnių egzamino link“, kurios bendraautorė – *mūsų mylima lietuvių kalbos mokytoja ekspertė Nijolė Globienė*.

Tai knyga mokiniams, norintiems pasikartoti, prisiminti mažiau išmoktas temas prieš lietuvių kalbos ir literatūros egzaminą. Joje galima rasti epochų charakteristikų, istorinių įvykių, kultūros aprašymų. Taip pat įtraukti ir trumpi autorių, jų kūrinių pristatymai, įvairios naudingos nuorodos, mintys, straipsniai, skirti kontekstui, argumentams, skirtingų rašomųjų darbų struktūros bei skirtumai – be šių nė vienas neišsiverstų, rašydamas rašinį egzamino metu.

Mokiniui, jaučiančiam, jog rašinius kurti moka, yra įdėta užduočių, kuriomis jis patikrintų ir palavintų savo raštingumą, skyrybos bei kalbos kultūros taisyklių žinojimą. Įveikęs užduotis mokinys gali įsivertinti – sužinoti stipriausias puses, pastebėti žinių spragas. Be to, užduotys formuojamos pagal pasiekimų lygius – tai puikus būdas sužinoti savo gebėjimų stiprumą, silpnesnis ar mažiau savimi pasitikintis mokinys gali palengva kilti link stipriausio lygio. Dar vienas įdomus dalykas – pridėta ir daug įvairiausių kūrybinių užduočių, kurios taip pat suskirstytos pagal lygius. Ir mokinio pastangos bus ne veltui – žinių atsakymai bus puikiai prieinami internete.

Paklausiau pačios mokytojos, kaip sekėsi atlikti šį, tikrai nemenką, darbą. Ji patvirtino – atrinkti tinkamą ir reikalingą informaciją iš tokios gausybės itin sunku, be to, teko daugybę faktų tikslinti. Tačiau tai buvo tikrai naudingas darbas – mokytoja kartu su dar trimis lituanistėmis susirinko visą naudingą medžiagą į vieną rinkinį bei turi galimybę pasidalinti ja su kitais. Būtent dėl šios priežasties į knygą dėmesį atkreipti gali ir kiti mokytojai – užduotys puikiai padės paruošti kartojimus mokiniams.

Tariame nuoširdų ačiū mokytojai Globienei už puikią knygą – vis sunkėjant lietuvių kalbos ir literatūros egzaminui visos reikalingos žinios pagelbės kiekvienam!

Rainbow Rowell – Eleonora ir Pakas

Eleonora – naujokė mokykloje, kurios išvaizda stebina ne vieną. Ryškūs raudoni plaukai bei tarsi iš cirko paimti rūbai – mergina vienintelė tokia visoje mokykloje, todėl išsiskirti nėra sunku ir ji greitai sulaukia daugybės pašaipų bei nepalankių žvilgsnių. Pakas – visiška Eleonoros priešingybė. Tamsūs rūbai, niekuo neišsiskirianti išvaizda, vaikinai nuolat įnikę į knygas arba komiksus.

Nors jie tokie skirtingi, visgi turi panašumų – abu vaikai vieniši ir yra priversti kartu sėdėti mokyklos autobuse. Tyli kelionė į mokyklą ir iš jos palengva virsta pokalbiais apie muziką ir knygas, o galų gale – į švelnią pirmąją meilę, tokią keistą ir nepažįstamą nei Pakui, nei Eleonorai.

Mokykloje teikiama psichologinė pagalba

Psichologinė pagalba mokykloje teikiama, kai:

- Mokinyi į psichologą kreipiasi savarankiškai (tėvų raštiškas sutikimas dėl psichologinės pagalbos teikimo reikalingas mokiniams iki 16 m.);
- Kreipiasi mokinio tėvai;
- Siunčia mokytojai, gavę tėvų sutikimą.

Kada kreiptis į psichologę?

- Jei turite bendravimo problemų su bendraamžiais, mokytojais ar tėvais.
- Turite mokymosi sunkumų.
- Kai jaučiatės vieniši, nemylimi.
- Kamuoja nerimas, depresija, stresas.
- Norite geriau pažinti save, savo temperamento, charakterio savybes.
- Sunku apsispręsti profesijos rinkimosi ar kitais gyvenimo klausimais.
- Jums liūdna, sunku ir tiesiog norisi su kuo nors pasikalbėti, pasitarti.

Konfidencialumas: informacija apie psichologinės pagalbos gavėją, jo problemos turinį ir teiktą psichologinę pagalbą yra konfidenciali. Ji gali būti prieinama tik specialistams ar kitiems asmenims, kurie yra susiję su jo asmenybės ir ugdymosi problemų sprendimu.

Renata Baltrimienė
kab. 322 (psichologės kabinetas)

Psichologės konsultavimo laikas:

Pirmadienis 8.00-12.00 12.30-15.30

Antradienis 8.00- 9.30 14.40-16.40

Trečiadienis 8.00-11.30 15.30-16.30

Ketvirtadienis 8.00-10.45 14.45-17.00

Kontaktai

„Vėtrungės“ gimnazija

Gedminių g. 5

Klaipėda

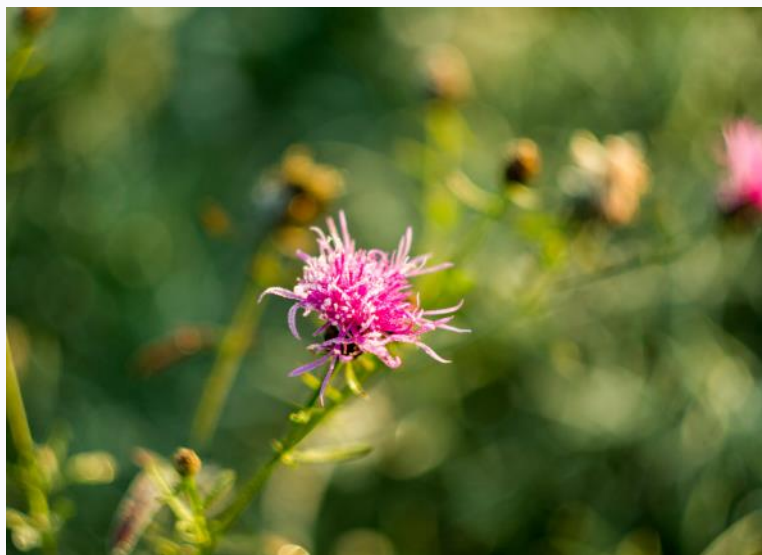
LT 94222

Lietuva

Tel. nr. 8-46 346342

Faksas 8-46 346342

E-paštas vetrunesgimnazija@gmail.com

Nuotrauka žurnalistų būrelio narių

„Vėtrungės“ laikraščio redakcijos kreipimasis į skaitytoją

Kiekvienam, tiek mokytojui, tiek mokiniui, turėtų rūpėti „Vėtrungės“ laikraščio gyvenimas. Mūsų laikraštis— laisvas laikraštis! Todėl nevenkime kritikos, gerų ir nuoširdžių patarimų, dalinkimės pasiekimais ir džiaugsmiais. Laikraščio „Vėtrungė“ redakcija prašo visų išsakyti savo mintis, nesikuklinti ir informuoti gimnazijos bendruomenę apie nuveiktus ir būsimus darbus. Laukiame Jūsų laiškų adresu vetruneslituanistai@gmail.com. Taip pat savo pasiūlymus galite teikti skaityklos vedėjai Indrei Rimkienei (301 kab.)

Laikraščio redakcija